

14. Kokie nuostabūs pažadai lydi krikščionišką gyvenimą?

- A. Filipiečiams 4, 13: Aš _____ galiu Tame, kuris mane stiprina.
- B. Filipiečiams 4, 19: O mano Dievas iš Savo turtų gausos Kristuje Jėzuje šlovingai patenkins visas jūsų _____.
- C. Morkaus 10, 27: Dievui viskas _____.
- D. Jono 15, 11: Jūsų _____ nieko netrūktų.
- E. Jono 10, 10: Kad žmonės turėtų gyvenimą, kad _____ jo turėtų.
- F. Hebrajams 13, 5: Niekada Aš tavęs _____ ir neapleisiu.
- G. Hebrajams 13, 6: Aš _____! Ką man gali padaryti žmogus?!
- H. Jono 14, 27: Duodu jums Savo _____.

PASTABA: Dievas daug ką yra pažadėjęs Savo žmonėms, štai aštuoni Jo nuostabūs pažadai:

- per Jėzų mes galėsime viską;
- bus patenkintos visos mūsų reikmės;
- mums nieko nebus neįmanoma;
- mūsų džiaugsmas bus visapusis;
- mes turėsime apstesnį gyvenimą;
- Dievas niekada mūsų nepaliks ir neapleis;
- mums niekada nereikės bijoti to, ką mums gali padaryti žmogus;
- Viešpats suteiks mums Savąją visą pranokstančią ramybę.

Šlovinkite Viešpatį! Kas už tai gali būti geriau?

Jūsų atsiliepimas

Ar dabar priimsite Jėzaus planą išgelbėti jus o gal atnaujinsite savo apsisprendimą?

Atsakymas: _____

Priedas

Šioje dalyje pateikta papildoma informacija, kurią galima tyrinėti toliau.

Kartą išgelbėtas – išgelbėtas visiems laikams?

Ar gali žmogus būti prarastas, pražūti, jeigu kartą priėmė Kristų kaip savo Išgelbėtoją? Atsakymą į šį klausimą galime rasti tik Dievo Žodyje. Biblija byloja: „Išlaikykime nepajudinamą vilties išpažinimą, nes ištikimas Tas, kuris yra davęs pažadus; sergėkime vieni kitus, skatindami mylėti ir daryti gerus darbus. ...O jeigu, gavę aiškų tiesos pažinimą, mes sąmoningai

darome nuodėmes, tuomet jokios aukos už nuodėmes nebelieka“ (Hebrajams 10, 23–24. 26).

Biblija niekur nemoko, kad mūsų atsakomybė baigiasi, kai tampame krikščionimis. Dievo Žodis aiškus: „Bet jeigu, ištrukę iš pasaulio purvyno Viešpaties ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus pažinimu, jie ir vėl jame įklimpę pralaimi, tai jiems paskui darosi blogiau negu pirma. Jiems būtų buvę geriau iš viso nepažinti teisumo kelio, negu, jį pažinus, nusigręžti nuo jiems duoto šventojo įsakymo. Jiems yra nutikę, kaip teisingai sako patarlė: ‘Šuo sugrįžo prie savo vėmalų’ ir: ‘Išmaudyta kiaulė vėl voliojasi purvyne’“ (2 Petro 2, 20–22).

Krikščionybė yra daugiau nei tik vienkartinis apsisprendimas. Jėzus sako, kad mūsų išgelbėjimas pagrįstas svarbia sąlyga – pasilikimu Jame (žr. Jono 15, 4). O apaštalas Paulius tvirtina: „Aš kasdien mirštu“ (1 Korintiečiams 15, 31). Tai reiškia, kad jis pasirinko kasdien išsižadėti savęs ir sekti Jėzumi. Pats Viešpats sako: „Jei kas nori eiti paskui Mane, teišsižada savęs, teneša savo kryžių ir teseka manimi“ (Luko 9, 23).

Biblija nemoko, kad mes galime nusigręžti nuo tiesos ir vis dar būti išgelbėti. Ezechielio 18, 24 parašyta: „Bet kai teisusis nusigręžia nuo teisumo ir daro pikta, sekdamas nedorėlio daromomis bjaurastimis, nejaugi jis bus gyvas? Nė vienas jo teisumo darbų, kuriuos jis buvo padaręs, nebus atmemamas dėl jo neištikimybės, kuria jis nusikalto, ir dėl nuodėmės, kuria nusidėjo; dėl jų jis mirs“. Apaštalas Paulius taip pat mums primena: „Todėl, kas tariasi stovįs, težiūri, kad nepultų“ (1 Korintiečiams 10, 12).

Kai kurie žmonės mano, kad jie gali kalbėti apie savo tikėjimą, ne-gyvendami pagal tai, ką kalba. Tačiau Jėzus sako: „Ne kiekvienas, kuris Man šaukia: ‘Viešpatie, Viešpatie!’ – įeis į Dangaus karalystę, bet tik tas, kuris vykdo Mano dangiškojo Tėvo valią. Daugelis Man sakys, tai diena atėjus: ‘Viešpatie, Viešpatie, argi mes nepranašavome Tavo vardu, argi neišvarinė-jome demonų Tavo vardu, argi nedarėme daugybės stebuklų Tavo vardu?’ Tuomet jiems pareikšiu: ‘Aš niekuomet jūsų nepažinojau. Šalin nuo Manęs, nedorėliai!’“ (Mato 7, 21–23)

Paulius pavaizdavo nuolatinę tikro krikščionio kovą taip: „Argi nežinote, kad lenktynių aikštėje bėga visi bėgikai, bet tik vienas gauna laimė-tojo dovaną? Bėkite taip, kad ją laimėtumėte! Kiekvienas varžybų dalyvis nuo visko susilaiko; jie taip daro, norėdami gauti vystantį vainiką, o mes – nevys-tantį. ...bet tramdau savo kūną ir darau jį klusnų, kad, kitus mokydamas, pats nepasidaryčiau atmetinas“ (1 Korintiečiams 9, 24–25. 27).

Tikėti tuo, kad, kartą išgelbėti, mes negalime būti prarasti, pražūti, tai reiškia tikėti, jog Dievas paima iš mūsų didžiąją laisvę – pasirinkimo laisvę. Antra vertus, Dievas nori, kad mes būtume tikri, jog Jis baigs darbą, kurį pradėjo mūsų gyvenime. „Esu tikras, kad Tas, kuris jumyse pradėjo šį gerą darbą, jį ir užbaigs iki Kristaus Jėzaus dienos“ (Fili-piečiams 1, 6).

Mes galime būti tikri: jeigu liksime Jame ir su Juo, jei ir toliau seksi-me paskui Jį, tai Jis ir toliau ves mus ir niekada nepaleis rankos, noriai įsikibusios į Jo ranką. „O kas ištvers iki galo, bus išgelbėtas“ (Mato 24, 13).

www.adventistai.lt

Rašykite: arunas.c@adventistai.lt

Dėkojame **Amazing Facts** organizacijai už leidimą naudotis jų medžiaga ir **Laymen Ministries** organizacijai už finansinę paramą šiam projektui.

5. Didžiausia auka

(žr. Pradžios 22, 1–19)

Žemę dar siautė ankstyvo ryto sutemos, kai senasis patriarchas aiškiai išgirdo kalbant Dievą: „Abraomai! ...Paimk savo sūnų, ...savo vienturtį sūnų Izaoką, kurį myli, nueik į Morijos kraštą ir paaukok jį kaip deginamąją auką ten viename kalne, kurį tau nurodysiu“ (Pradžios 22, 1–2).

Apmastęs šio dieviškojo paliepimo sukrečiančias pasekmes, Abraomas virpėjo. Dievas buvo pažadėjęs, kad per Izaoką jis taps galingos tautos tėvu. Visos Abraomo viltys ir svajonės buvo susijusios su stebuklingai gimusiu sūnum, kurį Dievas davė jam ir Sarai senyvame amžiuje. Kankinamas širdies skausmo jis nesuprato, kodėl Dievas prašo atlikti šią keistą ir baisią užduotį. Bet, nors būdamas labai sutrikęs, jis pasiryžo pasitikėti ir paklusti savo dangiškajam Tėvui.

Taigi, pakilęs anksti rytą, Abraomas švelniai pažadino jaunąjį Izaoką bei du patikimus tarnus, ir mažas būrelis leidosi trijų dienų kelionėn į Morijos kraštą. Kai jie prisiartino prie aukojimo kalno, Abraomas paliepė savo tarnams palaukti, kol jis ir Izaokas sugrįšę. Uždėjęs ant savo sūnaus pečių mal-kas, kartu su juo ėmė kopti į kalną.

Tarsi jausdamas kažką negero, Izaokas tarė: „Tėve! Ugnies ir malkų yra, bet kurgi avis deginamajai au-kai?“ Abraomas atsakė: „Dievas pats parūpins avį deginamajai aukai, mano sūnau“ (Pradžios 22, 7–8).

Kai jie pasiekė kalno viršūnę, Abraomas su aša-romis akyse paaiškino jų misijos priežastį. Izaokas nespriešindamas pakluso Dievo nurodymui. Pasku-tinį sykį apsikabinus, tėvas surišo sūnų, paguldė jį ant akmenų aukuro ir... pakėlė peilį, bet staiga buvo sustabdytas angelo, kuris nurodė vietoj sūnaus paau-koti laukinį aviną, ragais iştirigusį netoli augusiame krūme.

Tai ne vienintelis jaudinantis biblinis pasakoji-mas, kai tėvas turėjo priimti skaudų sprendimą paau-koti savo mylimą sūnų...

Tyrinėjimas

Perskaite Biblijos tekstus, užpildykite tuščias vietas.

1. Ką simbolizuoja avinas, kuris buvo paaukotas vietoje Izaoko?

Jono 1, 29: Rytojaus dieną, matydamas ateinantį _____, Jonas prabilo: „Štai Dievo _____, kuris naikina pasaulio nuodėmę!“

2. Kodėl Jėzui buvo būtina mirti?

Romiečiams 3, 23: Nes _____ yra nusidėję.
Romiečiams 6, 23: Atpildas už nuodėmę _____.
Hebrajams 9, 22: Be _____ praliejimo nėra atleidimo.
1 Korintiečiams 15, 3: Pirmiausia aš jums perdaviau, ką esu gavęs, būtent: Kristus numirė už _____.
1 Petro 3, 18: Kristus vieną kartą numirė už nuodėmes, _____ už _____.

PASTABA: Biblija yra neįkainojama knyga, nes pasakoja apie Pradžių pradžią, apie tai, kaip į pasaulį įžengė nuodėmė ir kaip ji bus sunaikinta; apie tai, kad Dievas negali toleruoti bjauraus nuodėmės išvešėjimo. Atpildas už nuodėmę – mirtis. Adomui ir Ievai nusidėjus, mirtį nešanti nuodėmė apėmė visą žmoniją. Dievo Įstatymas ir bausmė už jo sulaužymą negali būti atšaukta, todėl visi žmonės buvo pasmerkti. Tačiau Dievas negalėjo leisti, kad nuodėmė atskirtų Jį nuo Jo brangių kūrinių, todėl pasirinko neįtikėtinos meilės veiksmą – Jis siuntė Savo Sūnų į pasaulį, kad Šis prisiimtų mano ir jūsų kaltes bei nuodėmes ir mirtų vietoje mūsų. Mūsų nuodėmės ir mirties bausmė buvo uždėtos ant Jo, o mes buvome išlaisvinti.

3. Kaip vadinamas didysis išgelbėjimo planas?

Apreiškimo 14, 6: Ir aš pamačiau kitą angelą, lekiantį dangaus viduriu, turintį paskelbti žemės gyventojams, visoms tautoms, gentims, kalboms ir žmonėms amžinąją _____.

PASTABA: Dievo išgelbėjimo planas vadinamas Evangelija, o tai reiškia „Geroji naujiena“. Ir tai iš tikrųjų yra nuostabiausia kada nors žmonėms paskelbtoji žinia – mūsų mirties bausmę prisiėmė Jėzus, o mūsų kaltė buvo panaikinta!

4. Kodėl Dievas dėl mūsų paaukoko tokią milžinišką auką?

Jono 3, 16: Dievas taip _____ pasaulį, jog _____ Savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris Jį tiki, nepražūtų, bet turėtų amžinąją gyvenimą.

PASTABA: Stipriausias žemėje ryšys – tėvų meilė vaikams. Kai Dievas Tėvas leido Savo Sūnui Jėzui kentėti ir mirti vietoje mūsų, Jis šia galingiausia meilės kalba pasakė, kaip karštai myli kiekvieną iš mūsų.

5. Ką turėčiau padaryti, kad pasiaukojanti Jėzaus mirtis man būtų naudinga?

Apaštalų darbai 16, 31: _____ Viešpatį Jėzų, tai būsi išgelbėtas tu ir tavo namai.
Jono 1, 12: Visiems, kurie Jį priėmė, Jis davė galią tapti _____.

PASTABA: Jėzaus siūlomas išgelbėjimas yra dovana (*Romiečiams 6, 23*). Mano dalis – tikėti, kad tai yra tiesa, ir priimti šią dovaną tvirtai tikint.

6. Kaip man yra atleidžiama ir kaip esu apvalomas?

Apaštalų darbai 3, 19: Tad _____ ir atsiverskite, kad būtų išdildytos jūsų nuodėmės.
1 Jono 1, 9: Jeigu _____ savo nuodėmes, Jis ištikimas ir teisingas, kad atleistų mums nuodėmes ir _____ mus nuo visų nedorybių.

PASTABA: Išpažintis yra žodinė atgailos dalis. Tikra atgaila apima kaltės išpažinimą, nuoširdų gailėjimąsi ir nusigręžimą nuo nuodėmės (*Patarlių 28, 13*).

7. Kaip vadinamas šis nuostabus atsivertimo patyrimas?

Jono 3, 7: Jums reikia _____ iš _____.

PASTABA: Šis šlovingas patyrimas vadinamas gimimu iš naujo, nes nuo to momento nebejuntame slegiančios praeities. Mes pradedame naują gyvenimą tarsi naujagimiai. Pradėti gyvenimą iš naujo – be jokios kaltės dėmės mūsų gyvenimo užrašuose – tai nuostabus išgyvenimas.

8. Kas įeina į kiekvieno naujai gimusio krikščionio širdį?

Jono 14, 17: Tiesos _____... jūs Ją pažįstate, nes Ji yra pas jus ir bus jūmyse.

PASTABA: Pats Jėzus gyvena krikščionyje per Šventąją Dvasią.

9. Kai Jėzus gyvens mano širdyje per Šventąją Dvasią, ką aš darysiu?

Filipiečiams 2, 13: Nes Dievas iš Savo palankumo skatina jus ir trokšti, ir _____!

PASTABA: Aš norėsiu vykdyti Jo valią, o Jis iš tikrųjų suteiks man galios tai daryti.

10. Kodėl turėčiau būti tikras, kad mano gimimas iš naujo bus sėkmingas?

Filipiečiams 1, 6: Tas, kuris jūmyse _____ ši gerą darbą, jį ir užbaigs iki Kristaus Jėzaus dienos.

PASTABA: Esu tikras, nes Jėzus pažadėjo atlikti manyje šį gerą darbą Savo didžia galia. Išgelbėjimas priklauso nuo Jo, o ne mano sugebėjimų.

11. Kodėl kai kuriems žmonėms nesiseka gyventi krikščioniškai?

Izaijo 53, 6: Pakrikome lyg avys, kiekvienas eidamas _____.
2 Petro 3, 2: Kad atsimintumėte... apaštalų perduotą _____ ir Gelbėtojo įsakymą.

PASTABA: Žmonėms dažniausiai nesiseka gyventi krikščioniškai todėl, kad jie priima Jėzų kaip Išgelbėtoją, bet ne kaip Viešpatį ar savo gyvenimo valdovą. Daugelis iš mūsų ir toliau norime eiti savo keliu ir patys valdyti savo gyvenimą. Kai priimame Jėzų kaip mūsų Viešpatį, savo gyvenimo valdymą perduodam Jam. Mes patraukiame rankas nuo mūsų gyvenimo vairo ir prašome, kad vairuotų ir valdytų Jis. (žr. priedą „Kartą išgelbėtas – išgelbėtas visiems laikams?“)

12. Kaip galiu žinoti, kad Jėzus priima mane ir kad esu Jo vaikas?

Jono 1, 12: Visiems, kurie Jį priėmė, Jis davė _____ tapti Dievo vaikais – tiems, kurie tiki jo vardą.
Mato 7, 7: Prašykite, ir jums _____ duota.

PASTABA: Mes žinome ir tikime, kad vos tik Jį paprašome, Jėzus priima mus, nes Jis nemeluoja. Jis pažadėjo priimti mus ir priima ne todėl, kad mes pasikeitėme, o todėl, jog tai padaryti Jis pažadėjo.

13. Kaip tikrasis atsivertimas pakeičia gyvenimą?

- A. Jono 13, 35:** Iš to visi pažins, kad esate Mano mokiniai, jei _____ vieni kitus.
- B. 2 Korintiečiams 5, 17:** Taigi kas yra Kristuje, tas yra _____ kūrinys.
- C. 1 Jono 3, 22:** Laikomės Jo įsakymų ir _____, kas Jam patinka.
- D. Romiečiams 12, 2:** Ir nemėgdžiokite šio _____, bet _____, atnaujindami savo mąstymą, kad galėtumėte suvokti Dievo valią – kas gera, tinkama ir tobula.
- E. Apaštalų darbai 1, 8:** Tapsite Mano _____.
- F. Efeziečiams 6, 18:** Kiekvienu metu _____ Dvasioje visokeriopomis maldomis ir prašymais.